

Editorial

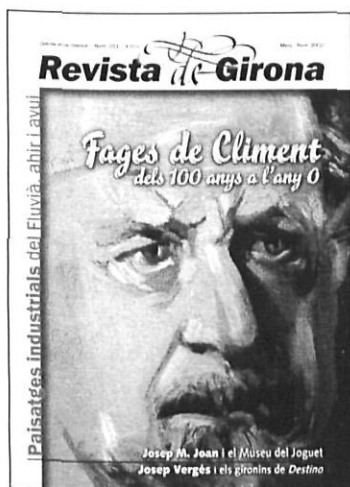
Revista
de
Girona

Temps de relleus i de renovació

Al llarg dels últims mesos s'han produït relleus significatius a les cúpules de tres altes instàncies de la vida pública gironina. En qüestió de poques setmanes hem canviat de bisbe, d'alcalde de la capital i de rector de la universitat, i hem viscut els tres casos com una novetat, després de llargs períodes de permanència dels titulars en els seus respectius càrrecs.

El bisbe Jaume Camprodon ha plegat després de regir el bisbat durant 28 anys i de conduir amb mà sàvia i prudent una etapa no gens fàcil de l'església diocesana. Joaquim Nadal ha deixat l'alcaldia de Girona després de 22 anys consecutius al capdavant de l'Ajuntament; únic alcalde des de la restauració democràtica, ha estat l'impulsor de la profunda transformació que la ciutat ha experimentat en tots els ordres. Josep M. Nadal deixa de ser rector de la UdG al cap de deu anys de mandat, tots els que el centre té de vida oficial, i després de fer-lo evolucionar des del precari col·legi universitari inicial fins a la rotunda presència de les facultats d'avui. Per això, tots tres mereixen, més enllà dels dissentiments i les discrepàncies, el reconeixement que han rebut en ocasió dels seus comiats.

Però val a dir que entorn dels tres càrrecs ara renovats i de les persones que els ocupaven s'havia produït una situació insòlita: molts cristians no havien conegut cap altre bisbe, molts ciutadans no havien vist cap altre alcalde i els universitaris havien tingut un sol rector. Aquestes presències tan dilatades ofereixen avantatges evidents pel que fa a la possibilitat de coronar i de consolidar la feina feta, però tenen, entre altres, els inconvenients derivats del cansament i la rutina, dels hàbits adquirits i les inèrcies acumulades. Ara, amb nou bisbe, nova alcaldessa i nou rector, s'enceta en els tres àmbits una etapa que, malgrat un component obvi de continuïtat, comportarà també canvis de tarannà i d'estil i afavorirà els aires de renovació. Esperem, doncs, que les novetats siguin un bon revulsiu en la trajectòria de les institucions afectades i ajudin a vivificar amb incentius estimulants el necessari progrés de la societat gironina.

Fages i els clàssics: Cada any, en coincidència amb el Dia del Llibre, mirem de publicar un dossier dedicat a les lletres, com ho fem ara amb el de Carles Fages de Climent. I cada any, també, els *Fulls de la Revista* acostumen a presentar un número monogràfic. En aquesta ocasió, s'ha demanat a deu llatínistes i hel·lenistes que tradueixin el poema grec o llatí que més els plau. És així, tal com diu Mariàngela Vilallonga, com els nostres clàssics «reviuen amb paraules noves i fan avinent la seva actualitat». Ningú millor que ells per fer companyia a Carles Fages de Climent, que n'era devot i que els va fer ressonar tan sovint com a teló de fons de la seva obra poètica.